

S-a făcut ascultător Părintelui Său, ca, prin trupul cel luat de la noi, să vindece neascultarea noastră. Pentru că Duhul Sfânt a venit peste dânsa și a curățit-o, dându-i puterea primitoare a Cuvântului, făcând-o și născătoare. Atunci a umbrit peste Fecioara Maria înțelepciunea și puterea cea mare a lui Dumnezeu, adică Fiul lui Dumnezeu, cel deoființă cu Tatăl, ca o dumnezeiască sămânță și-a încheat trup însuflețit și suflet cuvântător din preacuratul și neîntinatul pântec, fiind ca o pârgă a frământăturii noastre, nu după asemănare, ci după naștere; apoi nu prin adăugirile cele câte puțin ale trupului împlinindu-se, ci deodată Cuvântul lui Dumnezeu s-a făcut trup. Nu prin încheierea trupului s-a unit cu dânsul Cuvântul lui Dumnezeu, ci sălășluindu-se în pântecul Fecioarei nescris împrejur, cu ipostasul Său, din preacuratul pântec al pururea Fecioarei s-a făcut trup însuflețit, cuvântător și gândit, luând pârga frământăturii omenești.

Când Cuvântul lui Dumnezeu s-a făcut ipostas trupului, în același timp s-a făcut și trup însuflețit, cuvântător și gândit. Pentru aceea îl numim nu om îndumnezeit, ci Dumnezeu înomenit. Fiind cu firea Dumnezeu desăvârșit s-a făcut cu firea și om desăvârșit, neschimbându-și firea, nici prefăcând iconomia. Ci cu trupul cel însuflețit, care s-a făcut cuvântător și gândit din Sfânta Fecioară și întru dânsa a luat ființa, unindu-se după ipostas, neamestecat, neschimbat, neîmpărțit, și nedespărțit Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit.

Pentru aceea cu dreaptă credință mărturisim pe Hristos din două firi deosebite, dar nici unirea nu o luăm ca amestecare, nici despărțirea ca deosebire. De unde mărturisim Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe Preasfânta Fecioară. Precum este Dumnezeu adevărat, Cel ce S-a născut dintr-însa, așa este adevărată Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce a născut pe adevăratul Dumnezeu dintr-însa.

Născându-se Domnul și Dumnezeul nostru și izbăvindu-ne din iarna înșelăciunii și din frigul rătăcirii, ne-a întors către primăvara bucuriei, după ce a luat asupra-și chipul nostru și l-a înnoit prin luarea trupului Său. Că îmbrăcându-se în toată firea noastră, afară de păcat, ne-a făcut după dar, ca fii ai Tatălui Său și moștenitori ai împărăției Sale.

Într-o peșteră mică a primit a Se naște Stăpânul, Cel ce nicăieri nu este încăput și Care are scaun cerul, și pământul așternut picioarelor.

Betleem, Biserica Nașterii Domnului, *foto*

Ca pe omul cel căzut în mare cădere și care s-a făcut peșteră tâlharilor, prin schimbarea chipului, prin lucrarea cea dumnezeiască să-l îmbrace în podoaba cea mai strălucită a frumuseții de a doua oară. Și s-a înfășat cu scutece de Maica Sa, Cel ce cu lumină, ca și cu o haină dumnezeiască, se îmbracă, ca lanțurile păcatelor noastre cele mult strângătoare să le dezlege.

16 candelile aprinse în biserica de la Betleem (exprimă vârsta Fecioarei când l-a născut pe Domnul nostru Iisus Hristos) luminează deasupra locului - însemnat cu o frumoasă stea aurită - unde S-a născut Mântuitorul lumii.

Deci și noi cele de cuviință să le prăznuim astăzi și să cinstim nașterea lui Hristos și luminat să strigăm; cu păstorii să dănuim, cu îngerii să cântăm, cu magii să ne închinăm Dumnezeului nostru, Cel ce S-a născut pentru noi și mulțumită fie Celui ce a venit întru ale Sale ca un străin, că pe cel străin l-a proslăvit. Lui se cuvine slava, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu preasfântul și de viață Făcătorul Său Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Sfântul Ioan Damaschin, Nașterea Domnului)